

Pravljice za Lano

KUŽKOVE DOGODIVŠČINE

NA ČETRT UHLJA

GLAVNI ZADETEK

pravljice za Lano

KUŽKOVE DOGODIVŠČINE

NA ČETRT UHLJA

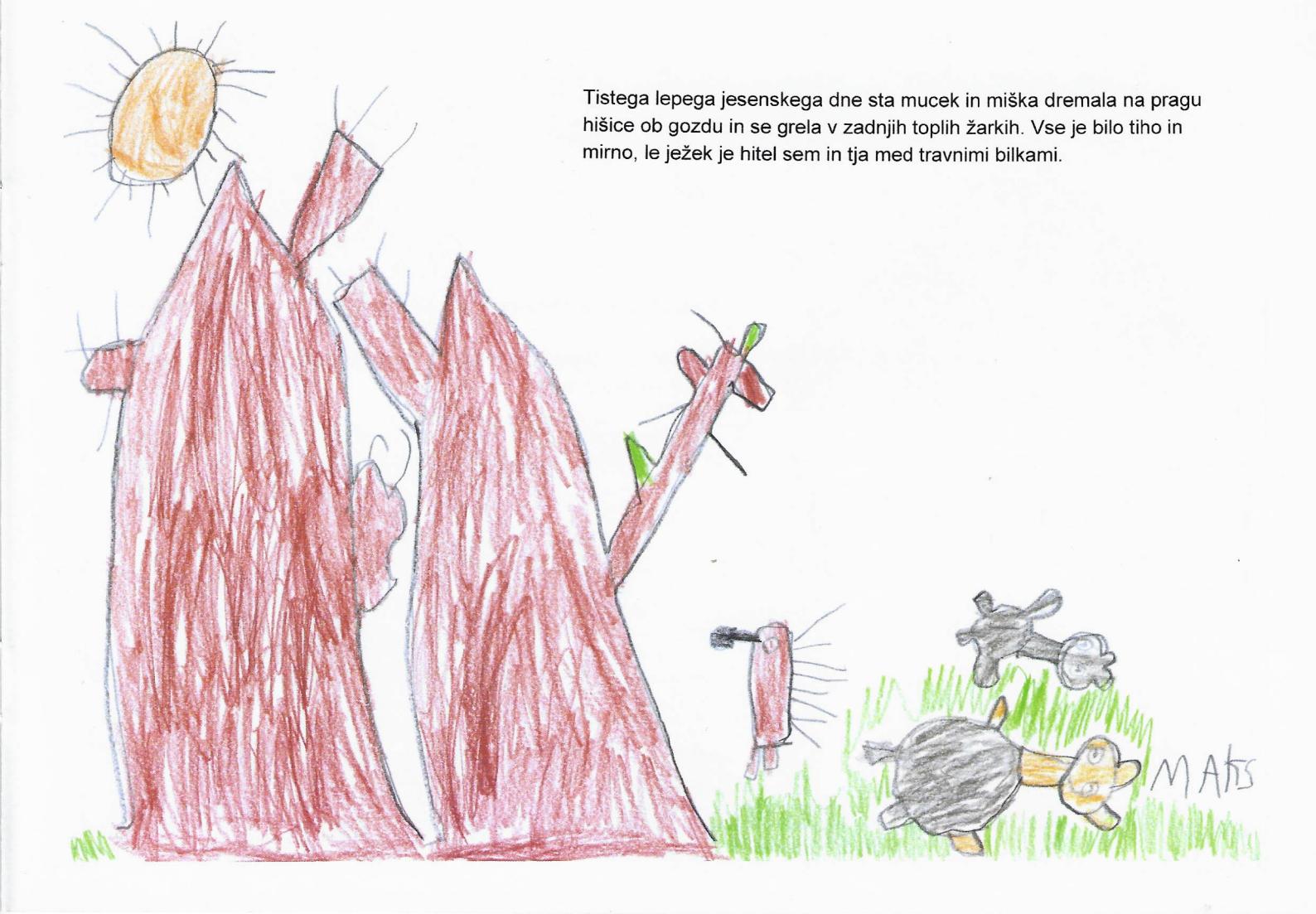
GLAVNI ZADETEK

Napisala Jelka Kadunc

Risbice so narisali učenci prvega razreda
OŠ Šmartno v Tuhinjski dolini

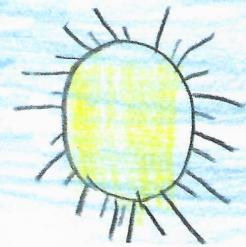
Kužkove zmešnjavice so učenci razpletali v pogovoru
s svojo učiteljico Lučko Drganc, univ. dipl. socialno pedagoginjo.
Vsem iskrena hvala!

Ljubljana, 2022

Tistega lepega jesenskega dne sta mucek in miška dremala na pragu hišice ob gozdu in se grela v zadnjih toplih žarkih. Vse je bilo tiho in mirno, le ježek je hitel sem in tja med travnimi bilkami.

MATS

Nenadoma je završalo za hišico. Okrog vogala se je pripodil kužek.

»Tinček ... (zadihan) ... je zadel ...,« se je kužek zasopihan zleknil zraven mucka in miške.

URBAK

»Res? Kaj je zadel Tinček?« je bila radovedna miška.

»Hišo!«

»Ooo, hišo! To je pa velik dobitek! je ocenila miška.

»Ni bil dobitek,« je takoj popravil kužek.

Miška se je zmedla. »Kaj pa potem?«

»Zadetek,« je pojasnil kužek. »Glavni!« je še dodal.

»Res? Kar glavni? Je pa res imel veliko srečo, ali ne?« je modrovala miška.

»O ja, to pa to. Velika sreča, da ni zadel še avta,« je pritrdil kužek.

EVA

»Tudi avto bi lahko zadel? Na kateri loteriji je pa igral?« se je čudila miška.

»Na nobeni!« je povedal kužek in žalostno povesil uhlja.

Učenjak mucek je tiho opazoval kužka in uganil, da nekaj ni prav. Prav previdno je potipal:

»Torej, kje je igral Tinček?«

»Na cesti ... eee... pred Jurčkovo hišo.«

Miška je kar poskočila: »Na cesti?«

»Ja, na cesti,« je potrdil kužek.

Mucek in miška sta osupnila.

»Je tudi tebe zadel?« se je poskusila pošaliti miška.

»Ja, seveda!« je pritrdil kužek. »Jaz sem dobil glavni ... eee ... zadetek!«

Mucek in miška sta se zdrznila in zaskrbljeno opazovala kužka. Čez čas se je opogumila miška in poprosila:

»Kužek, kaj se je zgodilo? No, le povej vse lepo po vrsti!«

»Ja, takole je bilo. Ko sem ravno stopil na prag Jurčkove hiše, se je po cesti pritrkljala žoga,« je začel pripovedovati. »Za žogo je pritekel Tinček in jo tako močno brcnil, da je v velikem loku poletela proti hiši .... in .... zadela svetilko nad vrati.«

»Ooooh!« sta vzklknila mucek in miška.

»Strašno je počilo!« je nadaljeval kužek. »Kar otrpnil sem, tako hudo sem se prestrašil.«

Mucek in miška sta kimala in sočutno molčala.

»No, potem se je pa usulo!« je nadaljeval kužek.

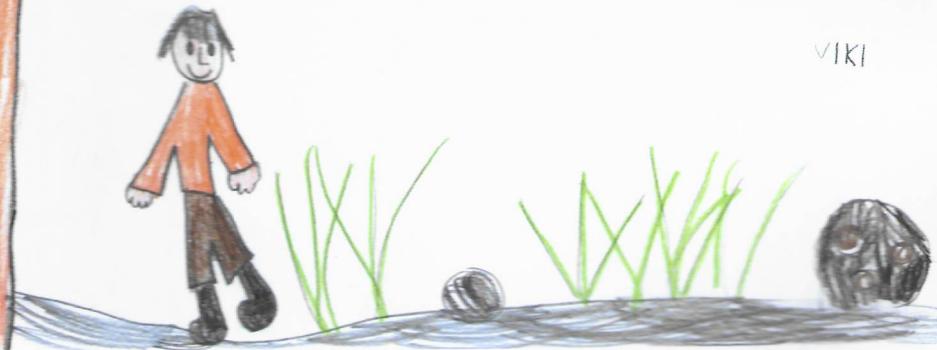
»Usulo? Kaj se je usulo?« je strahoma povprašala miška.

»Ja, kaj! Zidna svetilka vendar! Razletela se je na drobne kose in sesula na mojo glavo. Saj sem ti povedal, da sem dobil glavni... eee ... (no, saj vemo kaj!),« je spet zadrgetal kužek.

»No, no... pomiri se!« Miška in mucek sta se stisnila h kužku: »Samo da nisi poškodovan!« sta ga tolažila.

Čez nekaj časa se je opogumila miška in vprašala: »Kaj pa je bilo potem?«

»Nič ni bilo! Saj to je! Žoga se je strkljala v jarek, Tinček pa je izginil in se skril za prvim vogalom,« je ogorčeno dodal.

»Oooh«, sta osupnila mucek in miška.

»Dolgo sem čakal, da se je Jurček vrnil iz visoke šole, skrtačil moj kožušček in pospravil črepinje,« je potožil kužek.

Mucek je najprej nekaj tuhtal in brundal v brk, nato pa odločno dvignil
repek:

»Tako ne gre!« je sporočil. »Miška, za kužka bova napisala pismo! Ti
boš pisala, ker si jezično vešča, jaz ti bom svetoval,« je odločil.

»Oh, prav rada,« se je takoj strnjala miška. »Komu bova poslala pismo?«

Še preden je mucek odgovoril, se je oglasil kužek:

»Kaj bom pa jaz delal?«

»Nič, samo spodaj se boš podpisal ... se pravi ... pritisnil tačko!«

NADA

Tako so tisto popoldne mucek, miška in kužek staknili glavice in sestavljali pismo. Še preden je sonce zatonilo za obzorjem, so mali prijateljčki že stekli do prvega nabiralnika.

Naslednje jutro je ravnatelj Tinčkove šole prebral tole važno sporočilo:

»Gospod ravnatelj, spodaj podpisani kužek vljudno prosim, da bi se Tinčkova žoga v prihodnje trkljala samo po šolskem igrišču, zavarovanem z mrežo, Tinček in sploh vsi šolarji pa obiskovali ---čaj --- eee--- tečaj za varno --- (ojoj, prav tu je kužek pritisnil tačko in ni čitljivo). KUŽEK!

No, dragi prijateljčki, ste uganili, kateri tečaj je priporočil kužek? Če niste, brž povprašajte v svoji šoli.

Prav lepo vas pozdravljam in srečno do prihodnjic!

Pravljice za Lano

KUŽKOVE DOGODIVŠČINE

NA ČETRT UHLJA

KUŽEK IN BOBEN

Pravljice za Lano

KUŽKOVE DOGODIVŠČINE

NA ČETRT UHLJA

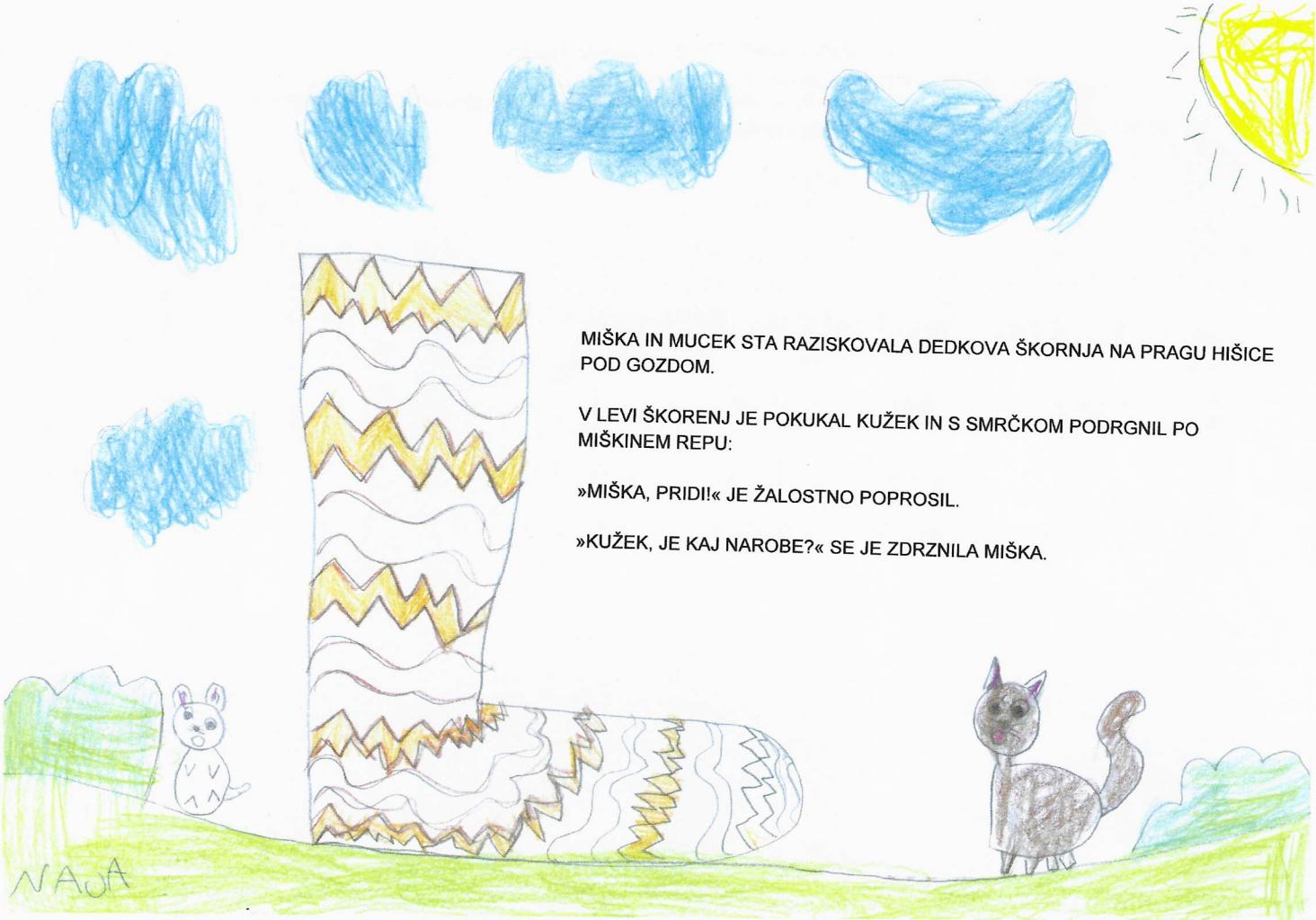
KUŽEK IN BOBEN

Napisala Jelka Kadunc

Risbice so narisali učenci prvega razreda
OŠ Šmartno v Tuhinjski dolini

Kužkove zmešnjavice so učenci razpletali v pogovoru
s svojo učiteljico Lučko Drganc, univ. dipl. socialno pedagoginjo.
Vsem iskrena hvala!

Ljubljana, 2022

MIŠKA IN MUCEK STA RAZISKOVALA DEDKOVA ŠKORNJA NA PRAGU HIŠICE POD GOZDOM.

V LEVI ŠKORENJ JE POKUKAL KUŽEK IN S SMRČKOM PODRGNIL PO MIŠKINEM REPУ:

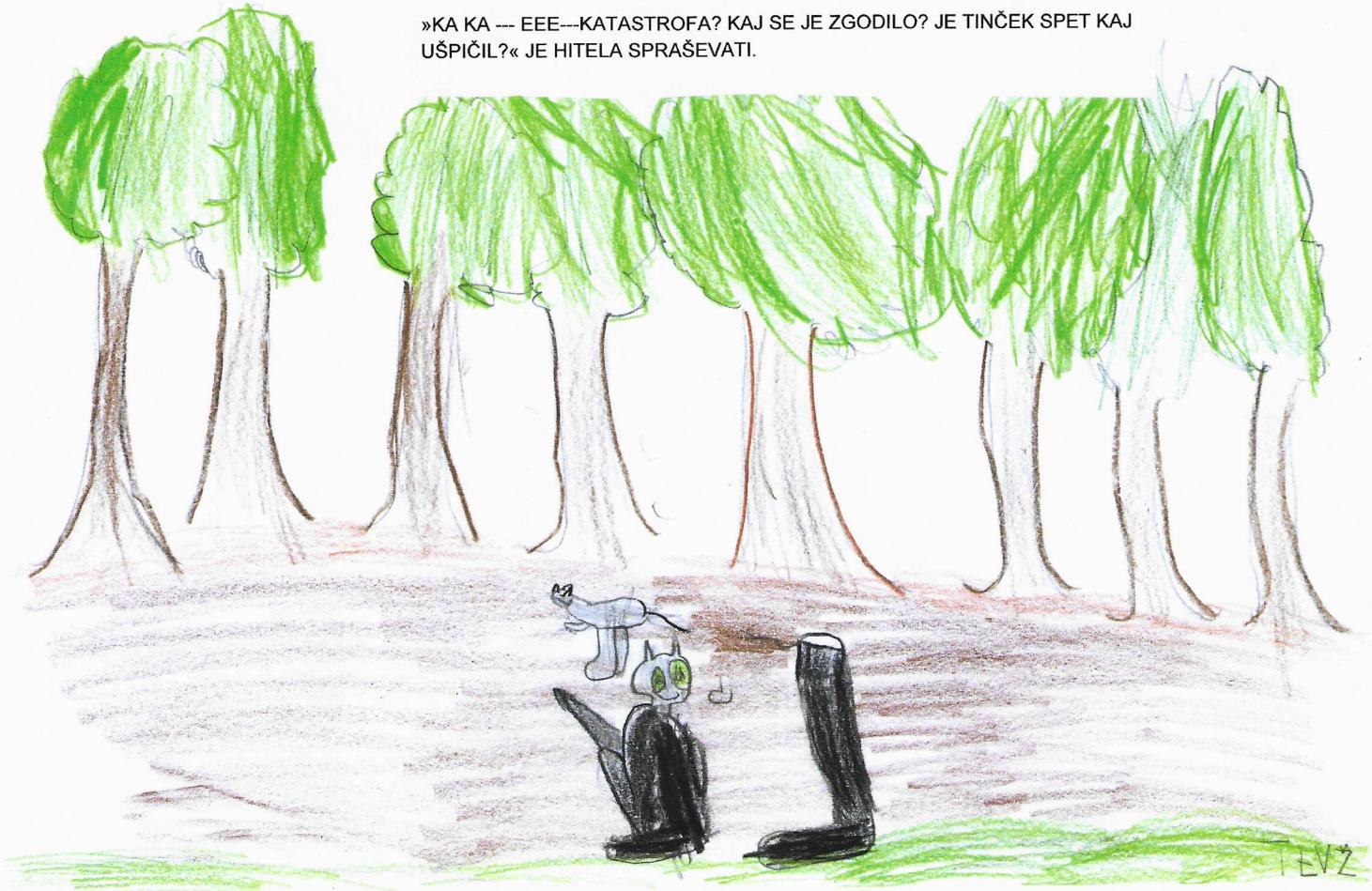
»MIŠKA, PRIDI!« JE ŽALOSTNO POPROSIL.

»KUŽEK, JE KAJ NAROBE?« SE JE ZDRZNILA MIŠKA.

NAJA

»JA, KAKA---STROFA!« JE ZAJAVKAL KUŽEK.

»KA KA --- EEE---KATASTROFA? KAJ SE JE ZGODILO? JE TINČEK SPET KAJ UŠPIČIL?« JE HITELA SPRAŠEVATI.

»NE, UŠPIČIL NI,« JE ZANIKAL KUŽEK. »SPLOŠČIL!«

»KAJ PA JE SPLOŠČIL?« SE JE IZ DESNEGA ŠKORNJA OGLASIL MUCEK.

»VREČKO!«

»TO PA RES NI NOBENA KATASTROFA! SI JE ODDAHNILA MIŠKA. »TINČEK BO VREČKO POGLADIL IN LEPO POSPRAVIL, PA BO! ALI NE MUCEK?« SE JE OBRNILA K MUCKU, KI JE PRILEZEL IZ ŠKORNJA.

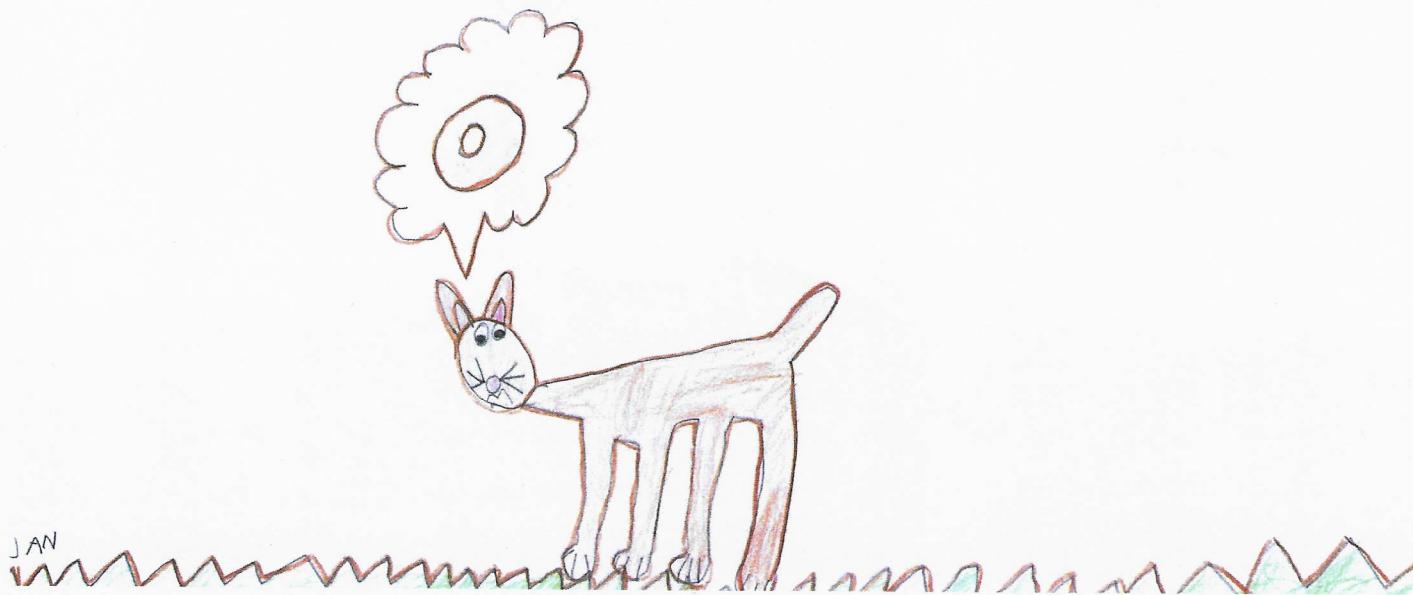
»AH, KAJ! TINČEK SE ŠE ZMENIL NI ZA VREČKO. JAZ SEM JO MORAL POSPRAVITI,« SE JE RAZHUDIL KUŽEK.

„NO, TUDI TO JE V REDU, ALI NE?“ SI JE ODDAHNILA MIŠKA.

„NII!“ JE UGOVARJAL KUŽEK.

LEA

PREVIDNO SE JE ZDAJ OGLASIL UČENJAK MUCEK: „KAJ PA JE BILO V
VREČKI?“

„EDEN ALI VEČ?“ JE HOTEL VEDETI MUCEK.

„EEE ... NISEM ŠTEL,“ SE JE IZMIKAL KUŽEK.

„SI TUDI KROFE POSPRAVIL?“ SE JE NAMUZNILA MIŠKA.

KUŽEK JE PRIKIMAL. „TAKO LEPO SO DIŠALI,“ JE OTOŽNO DODAL.

NO, SAJ RAZUMEMO. TAKŠNE SLASTNE KROFE JE RES TREBA SPRAVITI NA VARNO.

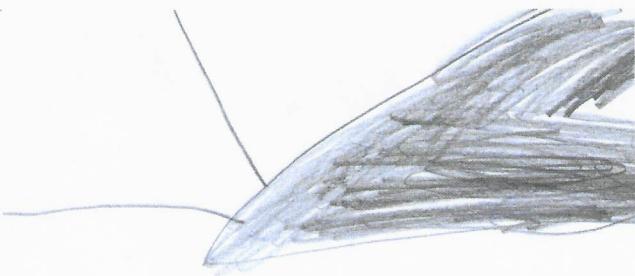

KUŽEK SE JE ZLEKNIL NA PRAG IN PORINIL GLAVO POD TREBUŠČEK. TO JE
ZASKRBELO MIŠKO:
„TE BOLI TREBUŠČEK?“

KUŽEK JE PRIKIMAL. „ŽE DVA DNI GA ČISTIM. SAJ SEM TI POVEDAL, DA JE
KAKA... (NO, SAJ ŽE VEMO, KAJ IN KAKO JE TO)

AGATA

MIŠKA IN MUČEK STA MOLČALA. ČEZ ČAS SE JE OPOGUMILA MIŠKA:

„KUŽEK, MORAL BOŠ V AMBULANTO K VETERINARJU SREČKU, DA TE
POZDRAVI. SAJ TE Z MUCKOM PRAV RADA POSPREMIVA,“ JE PREDLAGALA.

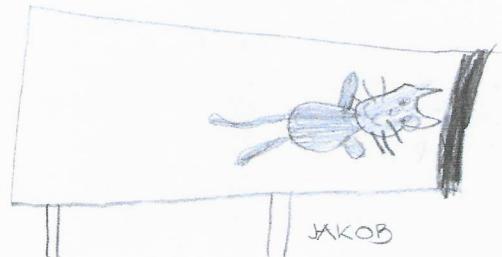
„TO NI MOGOČE. BULANTA JE ZAPRTA,“ JE VEDEL KUŽEK.

„JE TUDI SREČKO BOLAN?“ STA SE ZAČUDILA MUCEK IN MIŠKA.

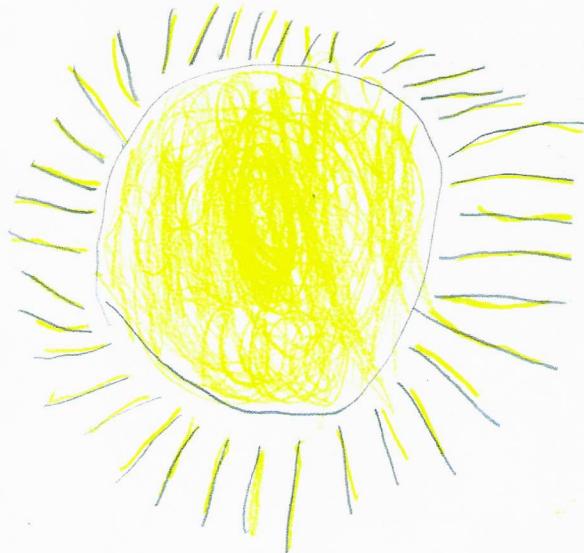
„NE, SREČKO NI BOLAN, SAMO --- EEE --- V ANTENO ---EEE ---V ARENO ----
EEE --- JE MORAL, ZARADI DRUGIH, VEŠ! TAKO MI JE POVEDAL JURČEK,“ JE
ŠE VEDEL KUŽEK.

NO, JURČEK JE NAJBRŽ POVEDAL DRUGAČE IN PRAVILNO, A KUŽKA ZDAJLE
NE BOMO POPRAVLJALI.

„JURČEK ME JE HUDO OKREGAL, DA NE POZNAM MERE,“ SE JE KUŽEK
BRIDKO PRITOŽIL MIŠKI.

ANEJ

„NO, TI POVEJ! LE KAJ NAJ BI MERILI! VSI KROFI SO BILI ENAKI IN TAKO LEPO PLOŠČAAAATI!“ SE JE RAZBURJAL KUŽEK.
MIŠKA JE SLUTILA, DA GA MUČI ŠE NEKAJ DRUGEGA. PRAV JE IMELA.
»VEŠ, JURČEK PRAVI, DA SEM POŽERUH!« JE KUŽEK ŽALOSTNO POVESIL UHLJA.

„NO, NO, POŽERUH NISI. SAMO MALO PREVEČ SLADKOSNEDEN,“ JE
TOLAŽILA MIŠKA. „TREBUŠČEK SE MORA ZDAJ UMIRITI, VEŠ“ JE SVETOVALA.
„SAJ GA MIRIM, KOLIKOR LE MOREM. PA NIČ NE POMAGA. KAR NAPREJ SE
OGLAŠA IN TULI ...，“ SE JE PRITOŽIL KUŽEK.
„KUŽEK JE LAČEN!“ JE UGANILA MIŠKA, SE NAGLO OBRNILA NA TAČKAH IN
IZGINILA V HIŠICO.

PRAV KMALU SE JE VRNILA. PRIŠLA JE TUDI BABICA, POSTAVILA NA PRAG SKLEDICO POLENTE IN LATVICO TOPLEGA MLEKA TER POVABILA MALE PRIJATELJČKE K JEDI.

KO SO POJEDLI, JE BILA MIŠKA RADOVEDNA: „NO, KUŽEK, SE JE TREBUŠČEK UMIRIL?“

„OJA, UMIRIL! TO PA TO!“ JE ZADOVOLJNO PRITRDIL KUŽEK IN SE OBLIZNIL.
„SIT SEM KOT BOBEN!“

NO, PRIJATELJČKI, ALI VI VESTE, KAKO JE SIT BOBEN: VELIKO ALI MALO,
OKROGLO ALI PLOŠČATO?

SAJ VEM, TO JE ZELO TEŽKA KUŽKOVA UGANKA. JO BOSTE ZNALI
ODGONETITI? SEVEDA BOSTE, KAJ VNDAR SPRAŠUJEM! MI BOSTE
POVEDALI V NASLEDNJI ZGODBICI, PRAV?

NO, DO TAKRAT PA PRAV LEP IN OKROGEL POZDRAVČEK.

Knjižica je natisnjena v vzpodbudo in zahvalo učencem
1. razreda OŠ Šmartno v Tuhinju za njihov prisrčen odziv in lepe risbice.
Naslovno risbico je dodala njihova učiteljica Lučka Drganc.

Knjižica ni naprodaj.